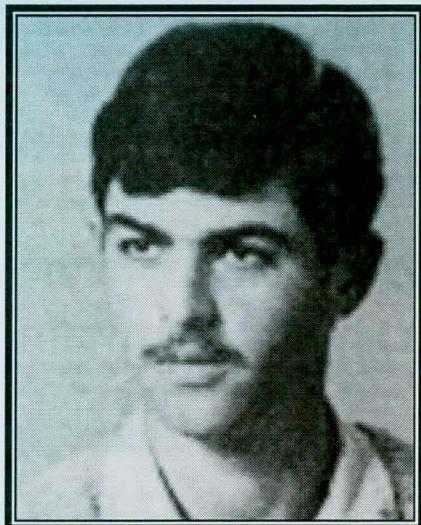

סמל חיים אבيري ז"ל

בן רבקה וישראל
נולד בחיפה

בתאריך כ"ד בחשוון תש"י"א, 4/11/1950

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת שירותו

בתאריך כ"א בתשרי תש"ל"ז, 17/10/1973

נקבר בבית העלמין הצבאי חיפה

אזור: ב חלקה: 3 שורה: 9 קבר: 3

הותיר אישת, הוריהם ואח

בן 23 בנפלו

קורות חיים

חיים, בן רבקה וישראל, נולד ביום כ"ד בחשוון תש"י"א (4.11.1950) בחיפה. הוא למד בבית-הספר הייסודי "מעלה-הכרמל", ולאחר מכן המשיך בלימודיו בבית-הספר הריאלי העברי בחיפה, מתחילה ביתו ו' ועד שסיים את לימודיו התיכוניים, ב מגמה הביוולוגית. חיים היה תלמיד מצטיין. הלימודים היו לגביו אתגר אינטלקטואלי; והוא התעניין בחומר והיה להוט ללמידה ולהבין עוד ועוד. לדבריו מורהו, מעתים מאד היו התלמידים בבית-הספר הריאלי, בכל שנות קיומו שהגיעו להצטיינות שכזאת בכל המקצועות; ואכן, זכה לתעודות הצטיינות. יחד עם זאת, בשל היותו צנווע מטבעו לא היה בו שמצ' של יהירות או התנסאות ולא היה מתפאר במעשהיו. חיים היה בחור שקט, רציני מאוד ועמוק מאוד. הוא לא הניח לבעה עד שחקרה, ניתחה ומצא לה פתרון. הוא נראה כMASTER, אך לא הקים חיז' סביבו והיה חברותי, טוב לב, חבר טוב שתמיד נחלץ לעזור לחבריים שהתקשו בלימודיהם. להוריו רחש כבוד ואהבה גדולים. חיים השתתף בעבודות הגדר"ע והיה חבר בתנועת "הצופים" בחיפה. מגיל 10 נתה חיים לציור ועוד כשהיה בן 11, נаг לאסוף אבני-גיר ולגלפן לפסלונים קטנים, בעיקר ראשיים. ברבות הימים הקדים את שעות הפנאי שלו לציור ולפיסול - תחביבים שננתנו לו סיוף רב. לדבריו מורהו לאמנות, הפסלים שייצר חיים היו מלאי הבעה וחן והוא הגיע לרמה גבוהה בהרבה מזו, שהחובבים מגיעים אליה בדרך כלל.

תמונות שציר תלויות בבית-החריל החדש בחיפה, ב"בית בירם" של בית-הספר הריאלי בחיפה וב"בית הצעון" ברמת-גן. חיים עסק גם בכתביה; בעורייו כתב יומן ובעשנים 1965-1968 היה כתב של ה- Post Junior Jerusalem, ובמדורו נדפסו מאמרים וקריקטורות מפרי עטו. הפליאה בקיוטו בשפה האנגלית, למורות היוטו צבר ובן להורים שאינם ממוצא אングלו-סקסי. לדבריו עורך המדור באותה שנים, היה חיימ "מציאה למדור דוקא בשל כך ושל יכולתו לבטא את מחשבותיו בבהירות ולכתוב על חוויותו בהומר.

חיים גויס לצה"ל בסוף ינואר 1969 והתנדב לחיל-הצנחים. בצבא עזר בעריכת עלונים, כתב רשיומות ועיטרים ברישומים. לאחר הטירונות וקורס צניחה, הוצב בגודוד צנחים. מפקד גודדו ציון, שעקב תוכנותיו, התהבר חיים על כל החילילים והפך לדמות מרכזית במחילתו. לאחר שהשתלם בקורס מ"כים, חזר חיים לגודוד ושירות כמ"כ רובאים בבסיס צנחים. כעבור שנה החל ללימוד רפואי, והוצב לשירות-מיילואים.

בסטיו 1971 התקבל חיים לבית-הספר לרפואה של האוניברסיטה העברית בירושלים. ברפואה מצא את ייעודו. הוא היה מאושר בלימודיו והצטיין בהם. הוא ערך והוציא לאור בהוצאה "אקדמוני" יחד עם חברתו לספל הלימודים ואשתו לעתיד, שלוש חברות שסיכמו את החומר שנלמד בהרצאות: "כימיה פיזיקלית - התורה האטומית וקינטיקה כימית"; "בוטניקה, הרצאות ומעבדות"; האנטומיה של המוח ומערכות העצבים". החוברות משמשות כחומר לימוד לסטודנטים רבים לרפואה. פרופ' יי' רבני, שאחת החוברות היא בנושא הרצאותיו, ציון, שלמרות העת הקצרה של היכרותו עם חיים לאישה, שלושה ימים לפני מלחמת מישודיותו. את חברתו נשא חיים לאישה, שלושה ימים לאחר מלחמת יום-הכיפורים. כשהפרצה מלחמת יום-הכיפורים, נקרא חיים ליחידתו, נשלח עמה לסיני וחצה את תעלת-סואץ מערבה. ביום כ"א בתשרי תשל"ד (17.10.1973), בשעה שיחידתו עמדה לכבוד את מתחם סרפיאום, פגע פג' נ"ט בזחל"ם שחיים נסע בו. החילילים קפצו מהזחל"ם והסתערו על מבנה שממנו נורתה אש צפופה, ואז נפגע חיים מכדור בחזהו ונרג. הוא הובא למנוחת-עולםים בבית-העלמין הצבאי בחיפה. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל. השאיר אחריו אישה, הורים ואח.

בית-הספר הריאלי בחיפה הוציא לאור חוברת לזכר חלליו ובה הועלה זכרו; האוניברסיטה העברית בירושלים הוציאה לאור חוברת "נזכר",

גָּלְעָד

לִזְכָּרָם

לזכר חלליה במלחמות יום-הכיפורים ובה גם דברים עליון; בעיתון "ג'רוזלם פוסט" מיום 3.5.1974 מוקדש עמוד לזכרו, ובו ראו או דברי עורך המדור על חיים, שתים מרשימותיו של חיים וכן מכתב מאמו ושיחה עם הוריו.

